

АНАЛІЗ ПОНЯТТЯ СІЛЬСЬКИЙ ТУРИЗМ ТА ЙОГО РОЗВИТОК В УКРАЇНІ

Щербак В.С.

Науковий керівник – Абрамов В.В., доцент

Останнім часом в силу таких чинників, як науково-технічний прогрес, урбанізація, пересиченість «традиційною» туристською пропозицією сформувалися нові функціональні види туризму, до таких відносяться фермерський та агротуризм, вони мають безпосереднє відношення до сільського туризму.

Сільський туризм охоплює сукупність різних видів туризму, які здійснюються на сільських територіях особами не тільки з метою відпочинку, але і з іншими цілями, наприклад, розваги. Однак, окрім розваг турист може займатися аграрним та фермерським туризмом. Фермерський туризм включає вирощування дрібної, великої худоби туристами на фермі. Агротуризм включає вирощування злакових, овочевих та баштанних культур.

З однієї точки зору, сільський, фермерський та аграрний туризм можна розглядати як родинні, які не потребують розмежування. Їх поєднує те, що діяльність здійснюється на сільській місцевості. Також мотивами для вибору відпочинку за такими видами туризму є: усталений спосіб життя в сільській місцевості; необхідність оздоровлення в кліматичних умовах; близькість до природного середовища.

З іншої точки зору, аграрний, фермерський і сільський туризм є абсолютно різними видами туристської діяльності. Їх розмежування виливається в те, що прикметником «аграрний» або «фермерський» характеризується обов'язково присутня мета туристської поїздки, а прикметником «сільський» – тип відвідуваної території. Багато в чому такий підхід співзвучний точці зору А.Д. Чудновського. Аналогічний підхід до визначення даного виду туристської діяльності зустрічається у М.Б. Біржакова, але він називає його сільським (rural) туризмом і подібно А.Д. Чудновському ніяк не виділяє в його складі аграрний туризм.

Визначення сільського, фермерського та аграрного туризму, що показують принципові відмінності між ними: сільський туризм – група функціональних видів туристської діяльності, які можуть здійснюватися в сільській місцевості та включають діяльність осіб, які подорожують та здійснюють перебування в даній місцевості для відпочинку і з іншими цілями; фермерський туризм – функціональний вид туристської діяльності, що включає все, що безпосередньо пов'язано з певною фермою; аграрний туризм – функціональний вид туристської діяльності, що включає участь в сільськогосподарському виробництві

приймальної сторони.

Поділ понять аграрного, фермерського, сільського туризму і сформульовані їх визначення дозволяють запропонувати класифікацію сільського туризму: агротуризм (збір та вирощування врожаю), фермерський туризм (вирощування великої, дрібної худоби), сільський туризм перебування («пожити в селі»), туризм практичного досвіду (отримання життєвого досвіду).

Туристська діяльність за сільським туризмом – діяльність з надання різноманітних туристських послуг, яка пов'язана з використанням туристських ресурсів місцевості. Управління в даній сфері здійснює сам господар садиби, який не зобов'язаний мати освіти за спеціальністю «готельне господарство», щоб надавати послуги з розміщення та харчування туристів. Однак, в разі надання туристам 10 і більше ліжок / місць власник садиби зобов'язаний виконувати вимоги Правил використання готелів та аналогічних засобів розміщення і надання готельних послуг (Указ Державної туристичної адміністрації України №19 від 16.03.2004г.).

В Україні Великого поширення сільський туризм отримав в Карпатському регіоні, Закарпатті, Слобожанщині, Поліссі, Поділлі, Буковині. Україна має надзвичайно великі туристсько-рекреаційні можливості. Майже 15% території це зони відпочинку, гірські та приморські ландшафти, придніпровські зелені зони. Розвиток сільського туризму призводить до такого зростання соціально-економічних показників, які не призводять до виснаження ресурсів, а навпаки, передбачає якісне і кількісне оновлення. Порівняльна характеристика європейського досвіду організації сільського туризму та організація сільського туризму в Україні має ряд відмінностей (головна – відсутність законодавчої бази), внаслідок чого темпи розвитку сільського туризму в Україні значно нижче, ніж в європейських країнах. У ряді європейських країн частка сільського туризму в структурі внутрішнього турпотуку досягає 15-20%, в Україні - 2%.

Таким чином, якщо збільшити темпи розвитку сільського туризму в Україні, він стане одним з найбільш перспективних напрямків туризму.

ВІЗНИЙ ТУРИЗМ ТА ЙОГО РОЗВИТОК

Левченко В.С.

Науковий керівник – Абрамов В.В., доцент

Україна як і інші країни прагне активізувати туристську галузь але за минулий рік туристів стало менше в 3,4 рази порівняно з 2016